

Előfizetési árak:

Égész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Cirkumspektusok.

Pécs, 1901. február 14.

A Tisza Kálmán által inaugurált utilitarius politika, a melynek legfőbb elve főhasználni a köztevékenységet az egyéni boldogulás céljaira, olyan álmissá tette a közvéleményt Magyarországon, a minek hasonmását alig találhatná meg az ember a külföldön. Az ország legéletbe-
vágobb kérdéseiben sem tudott egészséges közvélemény alakulni, a mely befolyást gyakoroljon az intéző körök politikájára; a nemzet tulnyomó zöme fásult közönnyel szemlélte ezek működését s már szinte beleéltte magát abba a fatális nézetbe, hogy az önálló nezetnyilvánítás a maga részéről kérba vezetett fáradság lenne, mikor mégis mindig az történik, amit odafönn a nagy augurok elhatároztak. A kapaszkodók meg mindig azt lesték, mi esnék jól azoknak a nagy auguroknak és siettek azt minél nagyobb lármával a nemzet közvéleménye gyanánt kikürtölni.

Egyetlen kérdés az, mely az egészséges közvéleményt kezdi felrázni fásult közönnyéből s hatása máris meglátszik az irányadó körök magatartásán, a mely nagy óvatossággal kerülgeti a nyílt összetűzést a megnyilatkozni kezdő közhangulattal. A közgazdasági politika kérdése az, mely a tetszhalott közvéleményt felébresztette s az egymásután megnyilatkozó törvényhatóságok és szaktestületek érveire most már nem a rideg visszautasítás a kormánykörök válasza; egyelőre még csak kitérő feleleteket adnak azzal a megokolással, hogy a kérdés most nem aktuális.

Ismerjük ennek a bujkálásnak az okát is, a mi nem egyéb, mint hogy a kérdés aktuálissá váltta esetén megint az lehessen a kibuvójuk a gazdasági önállóságot követelőkkel szemben, hogy ez lehetetlen, mert nincsenek megtéve az ehhez szükséges előkészületek s így akarva nem akarva belekényszerítsék az országot gyarmati helyzetünk föntartásába.

De a mi lehetséges volt pár év előtt, az lehetetlenné válik a jövőben, ha a nemzet közvéleményében tovább is terjed az eszme, mely gazdasági boldogulásunk egyedüli útjának az önálló vámterület berendezését ismeri föl. Pedig az eszme ellenállhatatlan erővel, föltartóztatlanul

terjed s ma már oly köröket is magával ragad, a melyek azelőtt határozottan állást foglaltak ellene.

Igy a székesfőváros törvényhatósági bizottsága, a mely még nem is olyan régen első helyen állt azok között, akik folyton a kormány intéseit lesték országos érdekű ügyekben, hogy így biztosítsa magának a kormány jóindulatát helyi érdekű és személyes ügyeiben, nagy lelkesedéssel, egyhangulag állást foglalt az önálló vámterület mellett.

Követte ezt a példát két nap előtt a budapesti kereskedelmi és iparkamara, mikor elhatározta, hogy a székesfőváros képviselőtestületét üdvözli ebben a kérdésben tett állásfoglalásáért. Az a kamara tette ezt, a mely két év előtt még maga is a vámközösség mellett foglalt állást s így a mostani határozata annál nagyobb jelentőségű, mert határozott bizonyosságot tesz arról a nagy változásról, a mely a közvéleményben ez idő alatt végbement e kérdés körül.

Hogy milyen nagy fontosságot tulajdonít maga a kormány is ennek a határozatnak, mutatja az a körülmény is, hogy félhivatalos közlönye, a „Budapesti Tudósító” révén, mely a kamara határozataival különben soha sem szokott foglalkozni, siet lerontani a legutóbbi határozat jelentőségét azzal, hogy hiszen a kamara csak két szótöbbséggel emelte határozattá az önálló vámterületet követelő fővárosi képviselőtestület üdvözlését; a kamara 96 tagja közül pedig csak 51 tag volt jelen és a számottevő fővárosi tagok ott sem voltak a közgyűlésen.

Nos hát igaz, hogy a kamara csak két szótöbbséggel határozta el az üdvözlést, de nem ám azért, mintha az indítványt ellenzők valamennyie a vámközösséget pártolná, hanem pusztán formai okból. Hisz az indítvány ellen felszólalók többsége az önálló vámterület hívének vallotta magát s az indítvány elfogadását csak azért ellenzte, mert nem tartotta az ország első kamarájához méltónak, hogy ebben a nagyfontosságú kérdésben egy másik testület üdvözlésével, csak úgy incidentaliter foglaljon állást.

S épen az, hogy ennek a tetszetősnek látszó érvelésnek ellenére is a többség mégis megragadta az első kínálkozó

alkalmat nézetének önértetes nyilvánítására, bizonyítja, milyen nagy hódítást tett az az eszme rövid két év óta abban a cirkumspektus testületben. Hiszen a kamara elnöke, *Lánczy* Leo orsz. képviselő, aki még miskolci beszédét is iparkodott letagadni, nem átalotta szegénységi bizonyítványt kiállítani a kamarai tagokról, csak hogy az indítvány leszavaztatását keresztülrészakolhassa. Mert hát bizony nem valami hizelgő véleményt nyilvánított *Lánczy* a kamarai tagokról, mikor azt mondta, hogy azok az önálló vagy közös vámterület kérdését még nem tették beható tanulmány tárgyává s így most még alapos megfontolás nélkül hoznának határozatot. Hisz ez a kérdés, mely már évek óta foglalkoztatja az ország közvéleményét, annyira kenyérkérdése első sorban az iparosoknak és kereskedőknek, hogy igazán tudatlansággal és kötelességmulasztással való vád gyanánt hangzik az, ha valaki ez érdekek ápolására hivatott első testületéről az országnak azt állítja, hogy tagjai ezt a kérdést még nem tanulmányozták és állásfoglalásukat még nem képesek alaposan megfontolni.

Nagyon is tisztában van ezzel mindenki, főleg pedig a fővárosi kamara tagjai és a „számottevő fővárosi tagok javarésze” éppen azért tündöklött távollétével azon az ülésen, mert alapos megfontolás szülte meggyőződésük az, hogy Magyarország, de különösen iparunk és kereskedelmünk érdekeit helyesen másként nem is lehet képviselni, mint az önálló vámterület mellett való állásfoglalással. De azok a „számottevő fővárosi tagok”, nagyvállalkozók, bankárok, előkelő pénzintézetek igazgatói, számító cirkumspektusok és óvakodtak megjelenni olyan helyen, a hol eme meggyőződésük nyilvánításával kellemetlenséget okozhattak volna a kormánynak, mely ezt abban az élénk üzleti összeköttetésben, a miben a kormány nyal állanak, kamatostól visszafizethette volna.

Ugy okoskodtak hát, mikor ezt az üdvözlést sürgető indítványt a gyűlés tárgysorozatában olvasták, hogy ők majd szépen otthon maradnak, kaparják ki a gesztenyét azok a kevésbé cirkumspektusok, a kik megjelennek: akkor majd a kamara határozata is megfelel az ő véleményüknek, de a kormány nál is moshatják majd a

Csak e hó végéig a végeladás

tart már

Kiss Zsigmond

divatáru üzletében

Pécsett, Széchenyi-tér.

Ruhakelmék

nagy választékban

minden elfogadható árban eladotnak.

kezűket, hogy ők nem járultak hozzá a határozathoz, mert hisz ott se voltak a gyűlésen.

Az ilyenek ugyan sohase viszik előre az ország dolgát egy lépéssel sem, de azért első sorban fognak állni a tapsolók és örvendezők között, mikor a bátran küzdők harcának meglesz az eredménye. De hogy ez meglegyen, ahhoz szükséges, hogy ne a habozó cirkumspektusok legyenek a „számottevők,” hanem a küzdő férfiak.

H i r e k.

Pécs, 1901. febr. 14.

A pórul járt legények.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Egyszer volt, hol nem volt, régen is volt, messze is volt, még az operenciás tengeren is tul volt egy hatalmas király, akinek olyan nagy volt az országa, hogy sohasem áldozott le benne a nap.

A királynak akkora volt gazdagsága, hatalma, hogy a többi királyok összevéve, országostul, népestül sem értek föl vele.

Volt a királynak három leánya: Piroska, Veruska és Gizuska.

Alig hogy fölcsperedett a három királykisasszony, úgy jöttek a kérők a házhoz, mint a sáskák. A sok császárfi, királyfi, herceg, gróf, báró, kurta-, bocskoros nemes csak úgy törte, zuzta magát utánuk, pedig hiába. De nem is volt csoda. Olyan gyönyörűséges szép királykisasszonyokat még nem teremt a föld, a mióta nap süt az égen.

Szépék voltak, jók voltak, takarosak voltak, csak . . . csak . . . férjhez egyik sem kívánczolt.

A király öregedett, az idő már nagyon eljárt fölötte és mindig csak azon buslakodott, hogyha egyszer Isten kiszólitáná az árnyék világból s három leánya magára marad, a szomszéd királyok majd országára törnek és elosztják maguk között azt a tengernyi kincset, amit ő összeszerzett.

A király egyre nógatta leányait, de azok ügyet sem vetettek rá s folyton csak azt dalolták:

Nem megyünk mi férjhez,
Nem, nem, nem;
Mig nem tudjuk, mi a
Szerelem.
Legyen okos, deli,
Szép vitéz,
Aki a kezünkért
Halni kész.

Amikor a király látta, hogy így sem mire sem megy a leányaival, kihirdette az egész országban, hogy minden ép-kéz-láb legény a királyi kastélyhoz gyülekezzen. Azt hitte, talán a sok között majd csak akad olyan három, aki megtetszik leányainak.

Nossza, lett erre olyan legényvándorlás ez országban, hogy a zsidók költözködése Egyiptomból kismiska volt hozzá.

Ahogy a király meglátta a temérdek sok legényt, hát elszörnyűködött, de nem úgy a három királykisasszony.

Piroska, Veruska és Gizuska összedugták fejüket s olyan jóízűt nevettek a sok mihaszna legényen, akinek mind csak királykisasszonyért fáj a záp foga, hogy egészen meglepedtek választani közöttük.

A király mar türelmetlenkedett. Magához hivatta leányait és így szólt hozzájuk:

— No, édes gyermekeim, a kastély előtt áll országom valamennyi legénye, válaszsztok hát.

A három leány összenézett, aztán elnevelték magukat.

— Édes apám, — szólt Piroska, — muszáj nékem most választani?

— Muszáj, édes leányom.

— Nekem is? — kérdezte Veruska.

— Neked is, — felelt a király.

— Nekem is? — tudakolta Gizuska.

— Neked is, — felelte a király.

— De ha nem találunk, — szólt most mind a három egyszerre.

— Dehogy nem találtok, — biztatgatta őket a király.

A királykisasszonyok most összesugtak.

— Jól van, édes apám, — szólt mindhármuk nevében Piroska, — megleszszük a kedvedért, hogy választunk, de hát ha mi nem kellünk majd, az lenne aztán csak a szégyen ránk nézve.

— No, szeretném én azt a legényt látni, akinek ti nem kellenétek.

— Vagy, hogy csak azért kellenénk, mert királynak vagyunk leányai.

— Ej, dehogy, — felelt a király türelmetlenül.

A királykisasszonyok ismét összedugták fejcskéiket és tanakodtak, mit tevők legyenek. Egyik is mondott valamit, a másik is, végre megegyeztek.

— Édes atyám, — szólt Piroska a királyhoz, — ha nincs ellene kifogása, hát próbára tennénk ezt a sok tejfeles száju legényt. Az arcunkat elrutitjuk, a hátunkra pupot ragasztunk, hozzá én sánta leszek, Veruska vak, Gizuska meg siket. Így aztán majd meglátjuk, hogy mi szándék hozta ide ezt a tenger sok legényt.

A király megvakarta a feje bubját, de nagyon szerette leányait, hát beleegyezett.

A királykisasszonyok visszazaladtak szobáikba, s csakhamar olyan fertelmes formában jöttek vissza édes atyjuk elé, hogy az nem is igen ismert rájuk.

Most befogatott a király az üveg hintóba. A három leány azon csúfosan beült az üveg hintóba s így, már előre is örülve a tréfának, elindultak a legények közé.

A három királykisasszony szépségének hire az egész országot bejárta, nagyot bámultak hát a legények, a mikor a királykisasszonyokat így átváltozva látták. De azért állták a sarat. Mert hej, már akkor is az volt ám a legény szokása, hogy csak azt nézi, van-e pénze a leánynak. Ha sánta, nem baj; ha vak, nem baj; ha siket, az se baj, csak sok pénze legyen.

A királykisasszonyok hogy végigkocsiztak a legény sorok előtt, kiszálltak az üveg-hintóból s elégedtek a legények között.

Piroska megállt egy legény előtt és így szólt hozzá:

— Legény, te tetszel nekem.

— Oh, szépséges királykisasszony, — felelt a legény, — te még százszorta énnékem.

— De rút az arcom.

— Se baj, csak légy a feleségem.

— Egyik lábamra biccegek.

— Se baj, csak légy a feleségem.

— De nem én vagyok ám a királykisasszony.

— Nem-e? — álmélkodott a legény.

— Nem bizony; szegény juhásznak vagyok a leánya. A király kisasszony rám parancsol, hát én jöttem ki helyette.

— Ha nem vagy királykisasszony, nem is kellesz feleségnek.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az eltévedt szerelmes levél.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Nem tudom uraim, önök milyen véleménynyel vannak a szerelem felől, annyit azonban tudok, hogy én feltétlenül igazat adok annak a költőnek, a ki azt írta róla, hogy »a szerelem sötét verem«. No, hát én alaposan benne vagyok ebben a veremben és nincs is reményem, hogy valaha kikapaszkodjam belőle és bejussak abba a paradicsomba, a hol — a boldog szerelmesek állítása szerint — minden szál fű, fa, virág szerelmet lehel, a kis madárka pedig boldogságról dalol, cseveg.

Pedig tessék elhinni, hogy már csaknem bejutottam ebbe a hetedik menyországba. Igen, mert én is szerettem, azaz hogy még most is szeretek egy angyalt, a ki, azt hiszem, szintén abból a menyországból való.

Hogy ki ő, azt nem árulom el, csak annyit sugok meg, hogy Adél a neve és hogy szép, mint a mesebeli királykisasszonyok.

Hogy hol és hogyan ismertem meg őt, az nem tartozik ide. Elég az hozzá, hogy megismertem és a mi nagyon természetes, meg is szerettem, még pedig veszedelmesen.

Soká udvarolgattam neki, anélkül, hogy szivem érzelmeit nyilvánítani bátorítottam volna, hanem csak titokban imádtam mély

áhitattal, mint egy szentet és úgy vettem észre, hogy ő sem egészen közönyös irántam. Én legalább úgy hittem.

Egy szép napon azzal a hirrel lepelt meg Adél, hogy el fog menni a jogász-bálra, a ruhája már készen is van és a lelkemre kötötte, hogy én is ott legyek, mert különben örök harag lesz köztünk. Képzhetik, hogy milyen végtelen öröm tölté be szerelmes keblemet erre a hirre.

Ő bálba megy és én táncolhatok vele. Átölelhetem karcsu derekát, érezni fogom lilium karjainak szelid ölelését. Ettől a naptól kezdve valósággal meg voltam keveredve. Az izgatottságtól sem aludni, sem enni nem tudtam.

Végre elérkezett a bál estéje és minden úgy történt, mint ahogy lázas fantáziám előre festette. Táncoltam sokat, nagyon sokat és mindig csak ő velem s minél többet táncoltam, annál inkább éreztem a szerelem boldogító, kéjes érzetét.

Reggel aztán hazakísértem Adélt. Mikor elváltunk, ő levette kebléről a virágcsokrot és mosolyogva nyújtotta át:

— Fogadja tőlem jutalmul, a miért oly sokat foglalkozott velem.

Uraim! ha voltak önök valaha szerelmesek, úgy el tudják képzelni, mit éreztem én abban a magasztos pillanatban.

Rohantam haza, hogy a drága ereklyét leprésem és eltegyem örök emlékül.

A hogy a virágcsokrot el akartam helyezni édesanyámtól kapott imakönyvem lapjai közé, észrevettem, hogy az egyik rózsalevél

alsó lapjára egy illatos kis levélke van gombostűvel odaerősítve.

Erre a felfedezésre akkorát dobbant már amugy is tulboldog szivem, hogy majd kirugta az oldalbordáimat.

Egy szerelmes levél tőle! Oh, ez felültulta legmerészebb álmaimat is.

Reszkető kezekkel bontottam fel a levélkét, melyben szóról-szóra a következőket olvastam:

Üdvöm, mindenem!

Nem titkolhatom tovább ama édes érzést, mely szivembe fészkelte magát. Érzem, tudom, hogy ön nélkül boldogtalan lennék egész életemre, mert én szeretem önt forrón, igazán, úgy, a hogy csak szeretni lehet. Csak egy szót, egy bátorító szócskát, remélhetek-e!?

Nem tudom uraim, hogy önök mit szoktak tenni ilyen esetben, csak azt tudom, hogy én térdre estem és buzgó imát röpittem Ámor istenke trónusa felé, hogy meghallgatta könyörgésemet és segélyemre sietett válságos helyzetemben.

Alig vártam a délutánt, a mikor is rohantam Adélkhoz. A szerencse még itt sem hagyott el, mert Adélt egyedül találtam otthon. Odarohantam hozzá, térdre vettem magamat előtte és elkezdtem hozzá szónokolni tüzzel, hévvel:

— Adél! Imádot Adelem, legyen meggyőződve, hogy én is szeretem önt kimondhatatlanul.

— Nem kellek? — kérdezte Piroska nevetve, — no hát te sem kellesz énnekem. Mert tudd meg, a király leánya vagyok, csak próbára akartalak tenni.

A legény nagyot nézett, aztán szégyenszemre kullogott vissza fatornyos hazájába.

Veruska is ment, ment a legények között, végre megállt egy előtt.

— Legény, te tetszel nekem, — szolt Veruska a legényhez.

— Oh, szépséges királykisasszony, — felelt a legény, — te még százszorta énnekem.

— De az arcom rut.

— Se baj, csak légy a feleségem.

— Mindkét szememre vak vagyok.

— Se baj, csak légy a feleségem.

— De nem vagyok ám király kisasszony sem.

— Nem-e? — álmélkodott a legény.

— Nem bizony; szegény csikós leánya vagyok. A király kisasszony rám parancsolt, hát én jöttem ki helyette.

— Ha nem vagy királykisasszony, nem is kellesz feleségemnek.

— Nem kellek? — kérdezte Veruska nevetve, — no hát te sem kellesz énnekem. Mert tudd meg, a király lánya vagyok, csak próbára akartalak tenni.

A legény nagyot nézett, aztán szégyenkezve kullogott vissza hepe hupás falujába.

A három királykisasszony közül Gizuska volt a legnagyobb kópé.

— Legények, — kiáltotta — melyiteknek tetszem én?

A legények erre mind azt felelék:

— Nekem is, nekem is.

— De rut ám az arcom.

— Se baj, csak légy a feleségem, — kiáltott minden legény.

— Pupos is vagyok.

— Se baj csak légy a feleségem, — kiáltotta mind egyszerre.

— Süket is vagyok.

— Annál jobb, — kiáltották rá, mint a parancsolat.

— Csak egy a baj.

— Nem tesz semmit, ha ezer bajod is van, csak légy a feleségem, — kiáltotta a sok sok legény.

— Nem vagyok ám a király leánya.

— Nem-e? — kiáltották a legények meglepődten.

— Nem bizony; szegény csizmafoltzó

— Ön is, hát még ki? — kérdé mosolyogva.

— Igen Adel, én szeretlek téged kimondhatatlanul, még sokkal erősebb, nagyobb szerelemmel, mint te engem.

— Uram, úgy látszik, ön még nem aludta ki az éjszakai mánort; menjen kérem szépen haza és fektüdjék le, engem pedig ki-méljen meg az eléle vallomásoktól.

— Oh Adel, te csak próbára akarod tenni a szívemet. Hát nem-e te bátorítottál föl erre a vallomásra.

— Én! Mikor!?

— Hát abban a levélben!

— Miféle levélben?

— A mi a virágsokorban volt. — Itt van ni!

Erre aztán Adel elkezdett kacagni, de úgy kacagott, hogy még a könye is kicsordult.

— Uram, ön nagy tévedésben van. Ezt a levelet nem én irtam, hanem a szobalányom imádója, valami Aladár nevű szabólegény.

— De hogy került ez a levél a virágsokorba?

— Csak úgy, hogy a bál estéjén, éppen az elindulás előtt vettem észre, hogy elfelejtettünk melleszkrot rendelni. Lina, a szobalány éppen akkor este kapta azt a csinos csokrot az ő szerelmes lovagjától, a mit készséggel fölajánlott és én el is fogadtam.

Itt aztán újból elkezdett kacagni, a mi nekem szinte a velőmig hatott és kevésbe

vargának vagyok a leánya. A királykisasszony rám parancsolt, hát én jöttem ki helyette.

— Ha nem vagy királykisasszony, nem is kellesz feleségnek, — kiáltották.

— Nem kellek? — kérdezte Gizuska nevetve, — no hát ti sem kellettök ám énnekem. Mert, tudjátok meg, hogy igenis a király leánya vagyok, csak próbára akartalak tenni benneteket.

A legények összenéztek, aztán restelkedve, hogy így tul jártak az eszükön, szégyenkezve kullogtak, ki erre, ki arra, már a merre az utja vitte.

Mikor a királykisasszonyok ezt a jól sikerült trefát elmesélték édes atyuknak, az jót nevetett rajta, és dicsérte okosságukat.

A három királykisasszony azóta is csak azt dalolja:

Nem megyünk mi férjhez.

Nem, nem, nem;

Mig nem tudjuk, mi a

Szerelem

Legyen okos, deli,

Szép vitéz,

Aki a kezünkért

Halni kész.

Ha akadt volna oly vitéz, az én mesém sem volna már kész.

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy a jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra édes magyar véreim, pá.

Napirend 1901. február 15-én.

Naptár: péntek, febr. 15. — Róm.-kath.: Fausztin. — Prot.: Fausztin. — Görög-kel. (febr. 2.) Gyertyaszentelő. — Zsidó: Sebat 26. — Nap két 6 óra 49 perckor; nyugszik 5 óra 6 perckor. — Hold két éjjel 4 óra 2 perckor; nyugszik 1 óra 7 perckor délután.

Időjelzés: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék, fagy várható.

Megyei jegyző-egylet közgyűlése d. e. 9 órakor a vármegyeházán.

Színház: »Üdvöske«, operett.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a polgármesteri helyiségben báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklété alatt. Az ülésen jelen voltak: Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár dr. főjegyző, Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató, Salamon József, kir. tanfelügyelő, Nick Alajos dr. tiszti

mult, hogy meg nem örültem bele. Valamit dadogtam össze-vissza, azzal fogtam magam és rohantam le a lépcsőkön, végig az utcán, egyenesen be a fegyverműves boltjába, ott vettem egy jófajta buldog revolvert és azzal azerős szándékkal nyitottam be a legközelebbi kávéházba, hogy mulatok még egyet, utolsót, azután Isten veled világ, meghalok, mert ezt a szégyent nem bírom elviselni.

Éppen jókor érkeztem, a cigányok azt a melabus magyar nótát húzták:

»Felednélek, felednélek . . .«

Hallgattam, hallgattam a bús melódiát és addig hallgattam, hogy egyszerre csak eszembe jutott valami arról a bús nótáról. Nini — gondoltam magamban — hiszen nem kell azért mirdjárt meghalni. Van még egy jobb orvos-sága is a csalódott sziveknek: a feledés.

Igen, én is feledni fogok. Minthogy azonban a kávéházban nem árulják üvegszámra Lethe vizét, de még csak kupicával sem, elhatároztam, hogy borba ölöm a bubánatomat, hátha velem is csoda történik, mint sok más csalódott szerelmmel, végre is csak feledni fogok.

— Primás, hagyd abba azt a kesergőt és huzd rá:

»Gombház, ha leszakad

Lesz más! . . .«

Létrási.

ügyész, Kindl József, Erreth János, Záray Károly, Círer Elek dr., tiszti főorvos, Kovácsfi Kálmár, kir. főmérnök, Nendtvich Andor, arvaszéki elnök, Guth Béla harmadjegyző, Maletter Rezső, Seuly János és Déván Ottó, kir. ügyész. A bizottság tudomásul vette, hogy a sikkasztó három adóhivatali számtiszt fegyelmiügye belügyminiszteri határozattal véglegesen befejeztetett s egy másik fegyelmi ügy az illető tisztviselőnek kétszáz koroná erejéig való megbírságolásával szintén befejezést nyert. Továbbá az arvaszéki elnök, a tiszti ügyész, a királyi főmérnök, a királyi tanfelügyelő és a királyi ügyész jelentéseit is tudomásul vette a bizottság s a szakreferensek ügyeinek meglehetősen beható és élénk letárgyalása után az ülés fél-tizenkét órakor véget ért.

— (A jogászbanda táncestélye.)

A pécsi püspöki jogliceum kebelében megalakult jogászbanda rendezett tegnap igen jól sikerült táncmulatságot, melyet koncert előzött meg. Ez volt a jogász banda első hangversenye, melyről a rövid kritikát a következőkben adjuk. Szépen összetanulva adták elő az első ábrándot, melynek címe: »Csak egy kis lány.« A primás csillogó technikával játszott s átérezte a darab minden egyes kótáját; a banda pedig diszkrétül kísérte. Fodor Janka és Papp Károly Allaga Gézától adtak elő cimbalom kettősben magyar nótákat. Finom izlés párosult játékukban a nagy gyakorlottsággal, a tudással. Vágó Béla az Obsitost szavalta el Garaytól, majd meg a Világ teremtése című költeményt. Óriási hatást ért el, mindenkit magával ragadott. Sarasate Faust — ábrándját Leitner Nándor zongorakiséréte mellett Strohmayr Géza, a jogászbanda elnöke és primása játszotta el. Nagy technikai nehézségek vannak e klasszikus zeneműben, a melyeket azonban gyakorlott kézzel játszott meg Strohmayr. A darab színezése is sikerült, bár nem minden részletében. Voltak benne igen szépen kidolgozott s átgondolt részletek, de a hol a hegedűművészet akadályai összehatalódtak, ott a gondolatot feláldozta a technikának. Nem professzionátus művész ő s nem szabad az előbbi fogatkozást hibának vennünk. Kifejlődvén zenei műziséssel, meg fogja találni azon módot, melylyel minden ízében sikerrel interpretálhat el bármily klasszikus művet. Játékáról csak elismeréssel szólhatunk. Leitner Nándor zongorakiséréte mindvégig szolid keretét képezte a hegedűszólamnak s azzal kompakt egészet képezett folytonosan.

Közletszést aratva adtak elő végül magyar nótákat. Természetesen a közönség lelkesen megtapsolta érdeme szerint a program pontok minden egyes előadóját s ujrázásban nem volt hiány. A jogászbanda e hangversenyével megmutatta életrevalóságát s egészséges erejét. Szorgalmas tanulással előkelő helyet fog kivívni zeneéletünkben, mert a zenei intelligencia nem hiányzik a vezetőkben. A musor után elrendezvén a termet, megkezdődött a tánc. Ilj. Kórodi Gyula bandája szolgáltatva a tánczenét. Mint mindig, ez alkalommal is fáradhatatlanul búzta a derék banda a jobbnál-jobb táncdarabokat, melyeknek hangjai mellett a reggeli hat órán tul is még mindig igen sokan táncoltak. Kórodi ezen táncestélyre egy jogász csárdást is komponált, mely tele van tüzzel, eredeti fordulatokkal, mely csakhamar felkapott csárdás lesz. A szupé csárdást másfél óráig járták. Az első négyest két kolónban mintegy hetven pár táncolta.

A jelen volt lányok névsorát a következőkben adjuk: Koharits Mariska, Handwerk nőv., Haffner nőv., Forgách Ilona grófnő, Strohmayr Ilonka, Schiller Sárka, Fridrich Gabriella, Tomaneck Paula, Vogl Janka, Derlik Ilonka, Grueber Rózsika, Birisich Irén, Rihmer Margit, Sey Vilma, Folc Elvira, Schultz Márta, Fürst nőv. Böhm Jolán, Koszter nőv.,

Bergmann Böske, Girtl Katica, Wimmer Böske, Schmidt Irma, Radek Róza, Folly Ilona, Szatmáry Nelli, Szily Etelka, Antóni Guszti, Hikker Irén, Klimó Albin, Szmodics Gizi, Csathó Riza, Papp Ilonka, Náray Márta, Götz Elvira, Deutsch Mancsi, Dvorszky Paula, Marschall Franciska, Bóc Erzsike, Orf Paula, Mestrics Irén, Makk N. Herfurt Ella, Putzer Margit, Neuber név. Gebhardt Riza, Rihmer N., Kocsák Biri, Böhm Böske stb. stb.

— (A közbiztonsági megnyitása.)

Az új közbiztonsági híd jövő hó elsején át fogják adni rendeltetésének. E tárgyban a város törvényhatósági bizottsága ma délelőtt kilenc órakor báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott, a mikor is dr. Tróber Aladár főjegyző előterjesztette a belügyminiszterium által jóváhagyott vágóhídi szabályrendeletet s ezzel kapcsolatosan a további intézkedéseket felöllelő tanácsi javaslatot. A javaslat szerint a közbiztonsági híd teljesen be lévén rendezve, megnyitható, de megnyitása szükséges is a közegészség érdekében. A belügyminiszter által csak némely csekélyebb részletében módosított szabályrendelet azonban csak harmincnapos közszemle után lép végleges jogerőre s így csak akkor hirdethető meg a vágóhídi állások betöltése végett a pályázat, addig tehát az állások, melyek közül az igazgatói állás főispáni kinevezés útján, a felügyelői állás pedig választás útján töltetik be, — helyettesítéssel lesznek ellátva. A meglehetősen népes közgyűlés minden hozzászólás nélkül vette tudomásul a szabályrendeletet és a tanácsi javaslatot s ennek alapján a közbiztonsági híd március elsején leendő megnyitását elhatározta. A rendkívüli közgyűlésnek más tárgya nem is lévén, az negyedtíz órakor véget ért.

— (Jelentés a vizről.) A Tettyei forrás vizzállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 14-én reggel 3300 köbméter.

— (Rendőrségi telefon és egyenruha.) A város közigazgatási bizottságának mai ülésén Záray Károly dr. felszólalt a miatt, hogy a Löwy-palotában levő rendőrkapitányságnak nincs telefonja; ez pedig egy 42 ezer lakosságú város közrendészete és biztonsága érdekében nagy anomália, mert sok ügy gyors elintézését késlelteti. Egyszersmind szükségesnek jelezte, hogy a rendőrtisztviselők egyenruhát kapjanak, a mi szintén a közrendészet érdekében szükséges. Majorossy Imre polgármester ki is jelentette, hogy a rendőrkapitányság be fog kapcsolni a telefon-központba; bár a városházán levő rendőrposzt a városházi telefont eddig is mindenkor használhatta. Az egyenruházatot is szükségesnek tartja s arra nézve most folynak a tárgyalások. Nendtvich Andor, arvaszéki elnök, szintén ily értelemben szólalt fel s így a rendőrkapitányságnak — remélhetőleg hamarosan — lesz telefonja s a rendőrtisztviselők egyenruhát kapnak. És nem fog megtörténni az eset, hogy ha valami csirkefogót le akarnak tartóztatni, az így szólhat a civil ruhában levő rendőrkapitányhoz:

— Kicsoda az ur? Mutassa az igazolványát!

— (Zsinkó-émlékre) dr. Ujváry (Szombathely) 3 koronát adományozott. Főeredmény 3289 kor.

— (A város egészségügye.) A mai városi közigazgatási bizottsági ülésen Csirer Elek dr., tiszti főorvos jelentést tett a mult-havi nép mozgalmi forgalomról. E szerint a város egészségügye még most se kedvező, s bár egy-két vörheny esetén kívül más járványos betegség nem lépett fel, mégis a szeszélyes időjárás miatt az influenza és a hevenyfertőző kórok sok megbetegedést okoztak. A kórházak forgalma január hónapban a mult havihoz képest kétszázhuszonhárommal emelkedett: mert míg decemberben csak 785, addig januárban 1008 beteg volt a kórházakban. És pedig a városi köz-kórházban 860; az irgalmasokéban 94 és a bányatelepiben 54 beteg volt. Élve született Pécsváros területén januárban 95 egyén; 51 férfi és 44 nő. Elhalt 106 egyén; 64 fi és 42 nő. Halva született 5 fi és 3 nő. Házasság kötött 38 esetben. Rendkívüli haláleset 3 volt; 1 baleset, 1 mérgezés és 1 szélhűtés által okoztatott. Köz-költségen a kórházakon kívül 273 beteg vette az orvosi se; gélyt igénybe. Gyanus ebmarás keltő történet de az ebek egészségesegeknek találtak.

— (Udvari gyász Milánért.) A király rendeletére néhai I Milán királyért udvari gyász fog viseltetni 1901. évi február hó 15-től, péntektől, kezdve tizenkét napon át, változás nélkül bezárólag 1901. évi február hó 26-ig.

— (Találtatott.) Kerekes Zsófia, pécsi indóház-utcai lakosnő ma reggel, amint befelé jött a piacra, egy arany karéket talált, melyet a becsületes megtaláló felvitt a rendőrségre, hol igazolt tulajdonosa átveheti.

— (Adóügyek.) Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató jelentette ma a városi közigazgatási bizottsági ülésen, hogy a mult hóban 24 383 kor folyt be egyenesadóban a város területén; a mi 11.407 koronával kedvezőbb, mint a tavalyi januári befizetés, a mikor csak 12.976 koronát fizettek be.

— (Az új apátok.) A hivatalos lap mai száma közli a következőket: Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére Uray Atala, baranya baáni esperesplébánosnak a Szent Lélekről nevezett monostori, Wosinszky Mór, szegzárdi esperesplébánosnak pedig a Szent Miklósról nevezett madochay címzetes apátságot, utóbbinak díjmentesen adományozom. Kelt Bécsben, 1901. évi január hó 30-án. Ferenc József, s. k. Dr. Wlassics Gyula, s. k.

— (Az adóhivatal rendbeszedése.) A városi adóhivatali állapotok javítása ismét előfordult a mai városi közigazgatási bizottsági ülésen. Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató jelentette ugyanis, hogy az adóhivatali ügymenet rendezésére és utmutatás megadása végett az egyöntetű munkára kiküldte Wachter Ede pénzügyigazgatósági szamtisztet és még két pénzügyigazgatósági tisztviselőt. Az ő ellenőrzésük mellett most folynak a munkák az adóhivatali ügykezelés hiányai pótlása céljából s a pénzügyigazgató maga is ezentul havonkint megvizsgálja az ügykezelést. A jelentést a bizottság Záray Károly dr., Majorossy Imre polgármester és Nick Alajos dr., tiszti ügyész felszólalása után helyeslőleg tudomásul vette.

— (Meglopták a szakácsnét.) Heves Istvánné szül. Mészáros Julianna pécsi

lakos szakácsnő, ma délelőtt panaszt emelt a rendőrségnél, hogy a cselédágyon volt nagykendőjét és egy medaillonját valaki ellopta. Igen valószínű, hogy míg a szakácsné a szobában volt elfoglalva, valami kéregető lopózott be a konyhába, hol senkit sem látva, felhasználta a kínálkozó alkalmat. Az ismeretlen tolvaj ellen megindították a nyomozást.

— (Gőzkazánok Pécsen.) Kovács Kálmán kir. főmérnök jelentette ma a városi közigazgatási bizottság előtt, hogy a város területén a mult évben 135 gőzkazán iratott össze s ezekből stabil volt 119. lokomobil 16. Belső revizio 34, szemle 130 esetben teljesített. Üzemen kívül volt 30 gőzkazán. Ipari célokra 124, mezőgazdasági célokra 9, egyéb célokra 2 szolgált. A kazánok az előző évhez képest héttel szaporodtak. Új ipartelep nem létesült; de régi sem szűnt meg.

— (Körözött udvaros.) Havas (Hochreih) Károly budapesti illetőségű udvaros, legutóbb Kaposvárott volt magánháznál alkalmazva s most azzal tette magát érdekessé a kiserkesztésre, hogy gazdájától, körülbelül száz korona értékű ékszert s többféle ruhaneműt lopott. A tolvaj s megszökött udvaros körözését ennélfogva elrendelték s most a mi rendőrségünk is készül jól megérdemelt fogadtatásban részesíteni a derék urat, ha véletlenül Pécsre tévedne.

— (Nóta a pékekről.) Ez a nóta mindenki figyelmébe ajánlatik, a ki szereti a kiflit, zsemlyét és egyéb péksüteményeket. — Ugyanis Csirer Elek dr., tiszti főorvos jelentette a mai városi közigazgatási bizottsági ülésen, hogy a mult hóban huszonöt pékműhelyt vizsgálta meg s közülök huszban tisztátalanságot találtak. A közigazgatási bizottság elszörnyedve hallgatta ezt s most mindenki arra kíváncsi, mit tett a rendőrkapitányság a tisztátalan pékekkel? Mert hát huszonöt pékműhely közül huszban tisztátalanság: ez mégis sok. Huszonötöt nekik!

— (A jégtáblák között.) A napokban hírt adtunk arról, hogy a felsővidéken beállott állandó, melegebb időjárás folytán jégtorlódás támadt Eszék alatt a Dráván. Mint értesülünk, tegnap néhány munkás azzal volt elfoglalva, hogy a jégtorlást — mely az eszéki közúti hidnak nem nagy előnyére szolgált — eltávolítsa, midőn az egyik munkás Mernerovics Szvetozár megcsuszott s a megindított uszó jégtáblák közé esett. Szerencsére azonban sikerült munkástársainak a vízbe zuhant embert óriási erőmegfeszítéssel kihuzni s így Mernerovics Szvetozárnak a hideg tüdőn kívül más baja nem esett.

— (Házbérkrajcár-ügy.) Még mindig kísért. Bár ez a mostani elvi határozat számba megy s a tisztelt városi Tanácsnak megmutatja, hogy nem lehet a paragrafusokba kapaszkodni. Ugyanis a pécsi Kath. Kört kétszáz korona házbérkrajcáradóval rótták meg, a kör helyiségeinek bérértéke után. Azonban a közigazgatási bíróság kimondta, hogy házbérkrajcárt csak a tényleg fisegett házbér után kell fizetni s leirt a kétszáz koronából százharminc koronát s csak hetven koronát mondott ki érvényesnek. A közigazgatási bíróságnak eme határozatát ma vette tudomásul a város közigazgatási bizottsága.

— (**Viharos közgyűlés.**) Dunaföldvárról írja levelezőnk, hogy a „Dunaföldvári népbank» közgyűlése óriási izgatottság közt folyt le. Főokot szolgáltatott erre, hogy az igazgatóság a volt, de betegsége folytán már huzamosabb idő óta szabadságolt könyvelőnek egy tizezer koronát meghaladó kamatmentes kölcsönt engedélyezett. Az igazgatóság hiába hangoztatta, hogy a könyvelőnek jó kezesei vannak és hogy a kamatmentességet már be szüntette, de az izgatottság némely részvényesen annyira erőt vett, hogy majdnem hajba kaptak. Csak egy előkelő részvényes békéltető és erélyes fellépésének köszönhető, hogy tettlegességekre nem vetemedtek.

— (**Egy havi rend.**) Majorossy Imre polgármester jelentette a mai városi közigazgatási bizottsági ülésen, hogy a közigazgatási kiadókba a múlt hónapban 3554 ügydarab érkezett; hátralék volt 537 ügydarab s az összes 4091 darab közül elintéztetett 3599 darab s hátralék maradt e hóra 492 darab. A rendőrkapitányi iktatóba 1085 darab érkezett; hátralék volt 506 s az összes 1591 darab közül elintéztetett 1225; hátralék maradt 366 darab. Kihágási ügy volt 617 darab; hátralék 352 darab s az összes 969 darabból elintéztetett 421; a folyó hóra áthozatott 548. Bűnügy volt 443; az előző hóról áthozatott 23; az összes 466 darab közül elintéztetett 433; hátralék maradt 33 ügy. Iparkihágás volt 13 új és 2 régi; elintéztetett 2 s maradt e hóra 13 ügy. Állategészségügyi darab volt 11 Iparigazolvány 16; igazolójegy 10; cselédkönyv 81 adatott ki. Letartóztatott 153 egyén; hazatoloncoltatott utlevéllel 63, kísérettel 1. A vidékről érkezett utasok száma volt 806. A bányatelepi rendőrkapitányságnál új ügydarab volt 271; régi 5. A 276 darab közül elintéztetett 231; e hóra áthozatott 21. A bányatelepi községi bíróságnál volt 97 darab; le tárgyaltatott 72 s a folyó hóra áthozatott 25 darab. Utadoban 2067 korona folyt be; 1241 koronával több, mint a múlt év januárjában.

— (**A medvének igaza volt.**) Verőfényes, derűs nappal virradt fel az idén Gyertyaszentelő ünnepe s a gazdák előre mondogatták, hogy a medve ismét aludni ment a barlangjába és lesz tél még az idén. És a medvének igaza volt. Egy ideig ugyan tartott a napsugaras idő, mely szinte csalódásba ejtett tavaszias voltával, hanem a napokban ismét visszatért a tél. — Tegnap is tél volt már megint s éjjel kegyetlen csipős szél süvített arcunkba. Szóval az igazi tél még nem mult el, sőt félő, hogy most adja ki még csak igazi mérgét. Noha igazság szerint eddig sem volt szelid a tél. Ám ha fagy és hó hull ilyenkor, annak minden gazda örül, mert a kemény tére bőséges nyár szokott lenni.

— (**A közigazgatás egyszerűsítése.**) Mindenféle a közigazgatás egyszerűsítéséről tárgyaltak nemrég a hivatalokban. Nos hát el is jöhetne már ennek az országa; mert hogy ma milyen »egyszerű« a közigazgatás, mutatja az esetet ez is: Az utcadelnők ügyének rendezése óta jóorrú rendőrségünk gyakran kiszimatolja, hogy ez és ez a gyengéd női nemhez tartozó nem vált passzpartút az utcadelnökséghez. Ilyeneket azután hivatalból köteleznek bárca váltásra a közegészségügy érdekében. Igen ám; de a titkos utcadelnő is tudja, hogy akár a minisztériumig is felviheti az ügyét s viszi is. Rendőr, biztos, kapitány, városi tanács és közigazgatási bizottság foglalkozik az ügyével. Fogy a tinta, a papiros; előadók vesztegetik az időt az »ügy« tanulmányozásával s ekkor a belügyminiszter leír részletes jelen-

tésért s a rendőrkapitányság intézkedését a türelmi bárca váltásának kötelezettségére vonatkozólag az ő határozata kimondásáig — felüggeszti. Tant de bruit pour une omelette! De vajjon a közegészségügy nem sinyli-e meg ezt a »gyors« intézkedést? Mert azok a titkos utcadelnők addig mindig ellenőrzés nélkül terjeszthetik a mételyt!

— (**Jogász gyűlés.**) Ma délután jogászyűlés volt, mely gyűlésnek tárgya lett volna az elnökválasztás — ha lett volna elnök jelölt. Ennek a hiányában az olvasókör tisztii kara — miután a pénztáros és könyvtáros beszámolt — lemondott. Most úgy vannak a jogászok, ahogy tán még sohasem voltak, mióta az Olvasókör fennáll. Nincs elnök, s az Olvasókört e félévre beszárják.

— (**Hogy ne szaporodjék a szegény.**) A város közigazgatási bizottságának mai ülésén Záray Károly dr. felhívta a figyelmet a gazdasági munkás cselédek beteg- és segélypénztárára. A város hasson oda, hogy úgy saját cselédei, mint százon felül foglalkoztatott napszamosai iratkozzanak be a pénztárba; melytől segélyt és nyugdíjat kapnak. Így kevesebb lesz majd a városhoz folyton segélyért folyamodó tehetetlen, szegény nép száma. A pénztár eszméjét propagálnia kell a városnak a gazdasági cselédek és munkások között már e szempontból is. Majorossy Imre polgármester felszólalása után a bizottság meg is bizta a polgármestert, hogy tanulmányozza az ügyet s tegyen erről a legközelebbi ülésen jelentést.

— (**Eljegyzés.**) Dr. Simon Dani kaposvári ügyvéd eljegyezte Guttmann Jennyt Guttmann Mór sárvári kereskedő leányát.

A Luca széke. Ez a »Luca széke« egy szabályrendelet, mely a prostituált nőkről szól. Ennek a szabályrendeletnek már tavaly életbe kellett volna lépni s még az idén sincs készen. A mai közigazgatási bizottsági ülésen maga báró Fejérváry Imre dr. főispán sürgette meg a szabályrendeletet, melyet a főorvos már elkészített, a rendészeti bizottság is tárgyalt, de azután a nemes Tanácsnál, vagy hol — a jó Ég tudja — megakadt. No de most már majd csak előkerül — a gyors közigazgatás nagyobb dicsőségére!

— (**A vendéglősök közgyűlése.**) Ma délután három órára volt kitűzve a vendéglősök közgyűlésének terminusa. A közgyűlést azonban a tagok részvétlensége miatt nem tartották meg. Ujabb határnapui folyó hó 21. napját tüzték ki, mikor is délután három órakor a Henc István-féle vendéglőben a közgyűlést, tekintet nélkül az egybegyűlt tagok számára, meg fogják tartani.

— (**Hirtelen halál.**) A Virág-utca 41. szám alatti házban lakott özv. Pirnitzer Rókusné, egy körülbelül negyven éves asszony, ki mint bejáróné kereste kenyerét. Ma azonban az asszony nem jött ki a lakásából, mi a szomszédoknak feltűnt. Ezért aztán úgy déltájban benéztek özv. Pirnitzerné lakásába, hol asszony végigdülve feküdt a padlón. Nyomban jelentést tettek az esetről a rendőrségnél, honnan Ludvig Lajos dr. városi orvos és Kovács Antal rendőrbiztos mentek a helyszínére. Az ajtót fölnyitva, özv. Pirnitzer Rókusné a földön holtan feküdt. Mint az orvosi vizsgálat konstatálta, az alig negyven éves asszony halálát a még az éj folyamán beállott szív-

szelhűdés okozta. A hullát beszállították a kózkórház halottas házába.

— (**Fényképészeti műterem.**) Marton István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a Ferenciek utcája 21. sz. házban fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. Marton kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekkivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— (**Ellopott bicikli.**) Ez a hír tulajdonképpen tévedésből került most az újságba, mert a bicikli tolvajlások a nyári szezon hírei közé tartoznak. Nem lévén azonban még ezen a téren sem szabály kivétel nélkül, megtörtént tegnap a furcsa história, hogy Tieger József magántisztviselő, budaikülvárosi lakásának szobájából elloptak egy téli nyugalomra helyezett, száznegyven korona értékű kerékpárt. A káros ma délelőtt jelentést tett az esetről a rendőrségnél, mely megindította a tolvaj után a nyomozást.

— (**Erős felindulásban.**) Korcsmai verekedésért szolítottak egy fiatal szabót a rendőrség elé. Jó arcu, tisztán öltözött, feltűnően fekete fiatal ember a vádolt szabó, aki pofozkodott és kijutott egy-két nyakleves a vendéglősnek is.

— Micsoda verekedés volt az? — szolította fel a kapitány a tüzes szabót a dolgok előadására.

— Dühös voltam, tekintetes kapitány ur, de tudom, a kapitány ur is dühbe jönne, ha olyat mondanának, amivel engem szekéroztak, mikor bementem.

— Mivel szekérozták hát?

— Mikor beléptem, mindjárt azzal kezdtek, hogy az előbb keresett — az anyósom. Erre erős felindulásba jöttem, hisz a többi már tetszik tudni.

— Hm, mondja a kapitány, hát maga mindig erős felindulásban van, ha hazuról keresik? De hát minek tölti másokon a borsuját?

A tüzes szabó a tarkóját kaparászta és kesernyés hangon mondta:

— Hiszen szivesebben is pofozkodnék én otthon, ha lehetne . . .

Tíz koronára ítelték s megnyugodott benne.

— (**Már ismét az uteszéli fák.**) Csak a napokban volt szerencsénk elismerőleg nyilatkozni ama főkertészi buzgalomról, melynek folytán, dacára a téli időjárásnak, megkezdtek a járdák melletti akácák nyírását s ugyanez alkalommal említettük, hogy mennyi alkalmatlanságot okoznak a levágott galyak a járókelőknek s főleg a hölgyközönségnek. Szavunk azonban a pusztában kiáltó szava volt, mint legtöbb esetben, falra hányt borsó a városi alkalmazottak indolenciájával való foglalkozás. Dacára a figyelmeztetésnek, a levágott faágak még ma is ott hevernek a járdákon, azok eltisztításáról ki sem gondoskodik s szinte nevetséges bácskai kedélyesség az, a melylyel nálunk a sajtó organumainak a nagyközönség nevében tett felszólalásait negligálják. Nem kárhoztatjuk azonban ezért a városi főkertészt, mert tőle nem várjuk el, hogy ujságot olvasson, de feltétlenül elvárjuk azoktól, kik hivatva vannak a főkertészt utasítani s akiknek kötelességük arról gondoskodni, hogy a közönség ne legyen fölösleges alkalmatlanságoknak kitéve.

— (A „pécsi kath. legényegylet“) február 17 én saját helyiségében zártkörű jelmezestélyt tart. Belépő-díj: tagoknak 80 fill., nem tagoknak 1 kor. Világposta és konfetti is lesz. Kezdeté este 8 órakor. A zenét Korodi szolgáltatta.

— (Kevés a csendőr.) A csendőrség legénységi létszámát, a mely ez idő szerint 7957 főre rug. jelentékenyen szaporítani fogják a legközelebbi évek során. Ez a szaporítás nagy költségekkel jár, a melyekre való tekintettel ez idén a létszámot csakis 70 gyalogszolgálatosra fogják megnövelni. Szaporítani fogják továbbá az alosztályokat is hét gyalogszolgálatossal. Ily módon a csendőrség állománya az év végeig 8027 főnyi legénységre, 205 tisztre és 15 polgári egyénre fog emelkedni, az alosztályok száma negyvenegy szárny, 112 szakasz, 1308 órs, 2 tiszti és 5 legénységi különítmény lesz. A szaporítás a legközelebbi évek során nagyobb arányban lesz folytatható.

— (Akadályverseny.) Fájdalom! A helyszíni viszonyok nem engedik meg, hogy ez alatt a cím alatt holmi olyas akadályversenyyel egybekapcsolt löversenyről adjunk hírt olvasóinknak. Mindössze csak arról van szó, hogy számos ház előtt vasrácsal vannak fedve a vízfolyások, már tudniillik azok az apró csatornák, melyek arra vannak szánva, hogy rajtuk a házak szennyvize kifolyják. — Miután azonban az idő szeszélyének úgy tetszett, hogy ismét fagyos időt éljünk, ezek a vízkifolyók is befagytak s most a házigazdák azon fáradoznak, hogy a megfagyott szennyvizeket felvágassák. E célból aztán, majdnem minden ház előtt felemelték a vízfolyókat takaró vasrácsokat, minek folytán a járók-kelők kénytelenek valóságos akadályversenyeket futni a járdákon. Kétségtelenül szükségesnek tartjuk a házigazdák által elrendelt eme munkálatokat, csupán arra óhajtjuk őket figyelmeztetni, hogy jó lenne ezeket a dolgokat oly órákban végezteni, mikor még nem oly nagy a közlekedés s mikor nem kénytelen a publikum akadályversenyeket futni!

— (A szerelmes kis legény.) Az egyszerű szegény emberek életének az idilljeiből való kedves jelenet hőseként játszotta meg magát a napokban egy romlatlan szívű kis legény. Egy szerelmes és jámbor kis legény. A nagy fejű, de még gyermeki száju és forró szívű fiu beállított a katonai ügyosztályba és ottan e szavakkal szólt:

— Itt van a katonai hivatal, tekintetes ur?

— Itt van legény, oszt mi kéne? forgatja hozzá a kérdést a tekintetes ur nyájasággal.

— Itt tudja e meg az ember azt, hogy katona lesz-e vagy se? Azt szeretném tudni én is.

— No, no, legénye válogatja, ki milyen. A hibás hiába jön, de a tökéletes legény, ha nem szívesen jön is, kell a királynak, mikor a sor rá kerül.

Igy okosítják a fiut, aztán kérdezik:

— Hát katona sorban van már maga?

Nagyon gvereknek látom. Hány esztendő?

— Tizenhétet tul.

— Mennyivel ugyan?

— Hét hónappal.

— No akkor még ráé két esztendőt.

Ekkor a kis legény keresi a szót és csak szórványosan fűzi össze:

— Tudom, hogy ráérnék, de éppen csak azért jöttem megkérdezni, hogy előre megtudjam, kellek-e majd katonáéknak? Mert azt mondja az édes anyam, úgy se oda való leszék én.

— Aztán miért akarod azt most tudni? Őszinte kedvességgel áradt ki a kis legény feleletje:

— Mert házasodni akarok, oszt úgy adják csak ide a leányt, ha pecsétes írást visznek róla az apjának, hogy nem visznek el katonának.

A tudatlan szerelmes fickó gyermekek kívánsága meghatotta a tanácsnokot, aztán szép szóval megmagyarázta a dolgot hogy nem lehet az, amit ő kíván. Szomoruan ballagott ki a szerelmes kis legény. Hogy vitte meg a kis mátkának a szomorú katonai sor híret?

— (A mezitlábás leány és a színház.) Kisirt szemű, mezitlábás fiatal leányt állítottak a rendőrkapitány elé. Viselt, nyári mosóruha volt vékony testén, a rövid haja lelogott az arcába. A kapitány szeliden korholta a leányt:

— Visszajöttél ismét? Csavarogsz ismét?

A leány szégyenkezve hajtotta le fejét.

A kapitány pedig tovább beszélt:

— Hát jobb sorsod van itt?

— Nincs.

— Akkor miért térsz vissza? Hisz a város területéről ki vagy tiltva!

A leány sirva fakadt. Könnyei végigfolytak az arcán. Vékony teste remegett a sírástól, a mi lelkéből jött és szakgatottan tette a vallomást.

— Szeretek a színházba járni, otthon nincs komédia.

A kapitány a leányt újból öt évre kitiltotta a város területéről

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorff
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

úgy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÖ

DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMORHURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA VAN!

Mindenütt kapható.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel.

1901. február 14. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 766.0 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = -4.4 °C.

> maximuma: -2.0 °C.

> minimuma: -6.9 °C.

} tegnapi.

Párányomás: 2.2 mm.

Relatív nedvesség: 68. %.

Felhőzet: 5° Cum. NW.

Szélirány s erő: NW. 2.

Csapadék 24 órai: 0 mm Harmatp. 13.6 °C.

Hideg, szeles, száraz idő v. változó felhőzet (s elvélve csekélyebb hóeséssel.)

Dr. Czirer.

Folyószám 136. Idénybérlet 136. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, február 15 én:

Üdvöske.

Operette 3 felvonásban.

Személyek:

VII. Lorán fejedelem . . . . . Nádassy József
Fiametta . . . . . Szirmay Olga
Frittellini . . . . . Kozma István
Rocco . . . . . Németh János
Pippo . . . . . Mezey Andor
Bettina . . . . . Kapossi Józsa

Holnap, szombaton, február 16-án:

A kis mama.

Vigjáték.

Vasárnap: d. u. Kis szökevény, este Tartalékos férj.

Művészet, irodalom.

○ Velencei kalmár. Tegnap este közepes számú közönség előtt került színre a „Velencei kalmár“, mely színmű tavaly óta, mikor *Sebestyén* Géza remekelt a címszerepben, kedvenc darabja a pécsi színházi publikumnak. A tegnapi estén a *Shylok* szerepében *Vágó Bélát* láttuk, kiről bár nem egyszer volt alkalmunk konstatálni, hogy talentumos, elegáns színész, e szerepben nem emlékeztünk meg a teljes elismerés hangján. Törhetlen ambíciója *Vágó Bélának* tegnapi alakításán is meglátszott, nemkülönben vas szorgalma is, mindazorálat meglátszott rajta, hogy az ily drámai szerepek kreálásához tulságosan fiatal, bár *Shylokja* elég jó alak volt. — Dicsérettel kell még megemlékeznünk *Jeszenszky Irén*ről, ki nagy ambícióval játszotta *Portiát*. Bájos jelenség volt *Jessica* szerepében *Komlóssy Lorka*, nemkülönben dicsérettel kell megemlékeznünk *Nádassy Rajz*, *Németh* és *Füredi* alakításairól is.

○ Az igazgatónő hazaérkezése. Annak idején megirtuk, hogy özv *Tiszny Dezsőné* a pécsi nemzeti színház igazgatórője influenzába esvén, e betegség következményei folytán kénytelen volt Budapestre a *Lukács fürdőbe* utazni. Mint örömmel értesülünk, az igazgatónő állapota annyira javult, hogy holnap, legkésőbb holnapután már hazatér, természetesen azonban fellépnie még orvosi titulum folytán nem szabad.

Törvénykezés.

§ A kötekedés vége. A tegnap megkezdett esküdtzéki főtárgyalást ma délután fejezték be. A vád és védőbeszéd elmondása után a kir. törvényszék az esküdtek verdiktje alapján *Derventics Márkot* és *Golubov Márkot* erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testi sértésben mondta ki bűnösnek s az előbbi három évi és hat havi, — az utóbbit három évi börtönre ítélte s kötelezte őket, hogy özv. *Tutenov Mária* nének egyetemlegesen 120 kor. évi járadékot fizessenek, *Golubov Ádámot* súlyos testi sértés vétségeért két hónapi és két napi (20 kor.), *Augusztinov Bálics Tunót* pedig könnyű testi sértés vétségeért 14 napi és egy-egy napi (10—10 kor.) fogházra ítélte *Filakov Vinkó* ellen az eljárást megszüntették.

§ **Miért volt bezárva az ajtó?** Pikáns rágalmazási ügyet tárgyalt a napokban egyik törvényszék, mint főlebbviteli bíróság. A pörben két ur és egy hölgy szerepel; az urak mindegyike nős, családos ember s az uriaszony is boldog családi életet él. A vád tárgyát következőké képezik: Egy intelligens uri ember egy hivatalnok ellen tett feljelentést. Előadása szerint a bapanaszolt ember ő róla, a panaszosról, azt hiesztelte, hogy el akarta csábítani a hivatalnok feleségét, ami azonban csakis az erkölcsös asszonyka ellentállása miatt nem sikerült. Annak idején a járásbírósi tárgyaláson az asszony is elmondta, hogy egyszer együtt sétált a panaszossal, mikor az egy ház előtt megállva, megkérte, menjenek be egy ott lakó szabóhoz, a kitől gyermekruhákat akar venni. Ebbe hirtelen beleegyezett az asszony is, a ki hirtelen elhatározta, hogy szintén vásárol ruhákat. Mily nagy volt azonban meglepetése, mikor szabó helyett egy mosonőforma nő lakásában találta magát, a ki diszkrétan kivonult a szobából, mire a gavallér bezárta az ajtót.

— A férjem tehát — mondta az asszony — nem tulzolt, mikor azt állította, hogy a sértődöttet játszó panaszos engem törbe akart csalni.

Ezzel szemben úgy védekezett a panaszos, hogy nem tudott róla, mintha a szabó elköltözött volna onnét.

— Hát az ajtót miért zárta be? — kérdezte a bíró.

— Abbizony, az ajtó, ez a különös! — mondta a panaszos és megvakarta a feje bubját.

A járásbíró aztán felmentette a rágalmazással vádolt férjet és ezt az ítéletet jóváhagyta a törvényszék is, mint főlebbviteli bíróság.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1901 évi február hó 15-én.

740. Risinger György ellen halált okozó súlyos testi sértés miatt.

1901 évi február hó 16-án.

828. Hofstädter János ellen szándékos emberölés miatt.

1901 évi február hó 18-án.

892. Pótai Mátyás ellen szándékos emberölés büntetének kísérlete miatt.

1901 évi február hó 19-én.

929. Karakos Illés ellen szándékos emberölés miatt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 14-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház ma Tallán Béla elnöklésével folytatta és befejezte a földmivelésügyi tárca költségvetésének részletes tárgyalását.

A vizsábályozás tételénél Fessty Béla, Bolgár Ferenc és Rátkay László szölktek fel a szabályozási terhek nagysága ellen s kéri az azok apasztását.

Darányi Ignác miniszter utal az ármentesítő társulatok nagy feladataira. Az állam lehetőleg segélyzi a társulatokat, többet tennie azonban bajos.

A szőlészeti tételénél Boda Vilmos kifogásolja, hogy a szénkéneget a gazdáknak kell beszerezniök. Olcsóbb beszerzés lehetőségét kívánja.

Bolgár Ferenc a szőlőrekonstrukció gyorsítását, szőlővesszők ingyen kiosztását, vagy olcsóbbá tételét kívánja.

Buzáth Ferenc a román szőlőbehozatal tiltását sürgeti.

Darányi miniszter előadja, hogy évenként mind nagyobb mennyiségben osztanak ki szőlővesszőket és szénkéneget is, de a gazdák rendszerint elmulasztják szükségletüknek idején való bejelentését.

A telepítés tételénél Molnár János több pénzt kíván fordítani erre a célra, mert a telepések fele sem boldogul.

Darányi ismétli, hogy legközelebb törvényjavaslatot fog benyújtani a telepítés tárgyában s akkor majd újabb összeget kér erre a célra.

A deliblati birtok tételénél Szivák Imre felszólalására Darányi utal az ottani nagy munkálatokra, melyeknél a községekre tekintettel van.

Szünet után áttértek a kultuszárca költségvetésére, melynél Wlassics Gyula miniszter beszélt elsőnek s beszédében különösen az egységes községi iskola tervével foglalkozott.

TÁVIRATOK.

— Milán király halálához.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milán király holttestének elszállításánál és temetésénél gróf Zichy Jenő királyunk helyettes udvarmestereként fog szerepelni.

Ma reggel kiküldött bizottság agnoszkálta a holttestet s azután lezárták a koporsót. Dalben Sándor király megbízásából hatalmas virágfüzért helyeztek a koporsóra »Jrága atyjának — Sándora felirással. A koporsó lezárásánál jelen voltak az Obrenovics-család Bécsben időző rokonai, kik szerb szokás szerint kezét esékeltak a halottnak.

— **Ostromállapot Madridban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Madridban a folyton ismétlődő zavargások miatt kihirdették az ostromállapotot.

— **Járvány Délafrikában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egész Délafrikában borzasztóan dühöng a tifuszjárvány.

— **Elfogott betörő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten le tartóztatták Kasztory Ferenc műszerészt, a ki az ország egyik legveszedelmesebb betörője s két nap alatt kilenc betörést követett el.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi február hó 11-én s köv. napjain elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Pál Antal.

V. 196. Darnay Béla — Berényi Géza haszonbérlet mszünt. — hh.

Előadó: Tóthossy Béla.

V. 127. Márkus József — Márkus János s t. szerződ. érvényt. — hh.

164. Rang Lőrinc — Schnell Mária s t. öröks. — mv.

210. Deáki Sándor — Dr. Toldi Béla panasz. — fo.

Előadó: Kaufmann Nándor.

V. 206. Stern Károly — Seligmann B. 6000 kor. — hh.

207. Stern Károly — Seligmann B. 5042 kor. 70 fil. — hh.

214. Vb. Klemente Antal csődügye. — hh.
212. Dirnbach Adolf — Popovics Sándor 1280 kor. 66 fil. — hh.
213. Siklósi tak. és hitelegylet — Korosi Sándor s t. 100 frt. — rend.

Előadó: Holics Gyula.

V. 215. Ifj. Nagy József — Marosi Mária válóper. — hh.

217. Kresztics Milovoj — Malcsevics Mária válóper. — hh.

246. Hadnagy Lázár — Koszits Jusztina válóper. — hh.

269. Bernáth Mihály s t. — öz. Kovács Antalné 4600 kor. s jár. — rmv.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

V. 125. Verbár Lipótné s t. — Kovácsics Mária s t. ing. tjog. — hh.

141. Kiefer József — öz. Toll Pál szerződ. kiad. — hh.

197. Jakab József s n. — Kis György ing. tjog. — hh.

202. Sollics Jakab s n. — öz. Tkalcsecz Istvánné végr. mszünt. — hh.

III. 244. Gölöncsér János s t. — Krann Ignácné végr. — hh.

Előadó: Graff Károly.

III. 119. Muraközi takptár — Habian Mihály végr. — mv.

120. Kir. kincstár — Kántor János s n. zjog. bek. — mv.

144. Ursziny Pál zjog törlés. — hh.

145. M. kir. államkincstár — Dárdai takptár zjog bek. — hh.

180. Kollárits Mátyás hagy. bir. végzés kiig. — mv.

188. Major Antal — Keresztes Ferenc zjog. bek. — hh.

255. Kulcsár Katalin — Faragó Ferenc végr. — hh.

256. Szücs Ödön — Ritz Károly zjog. kiterj. — mv.

257. Szücs Ödön — Ritz Károly zjog. bek. — mv.

272. Podvinecz és Heiszler cég — Szabó Katalin végr. — rmv.

274. Bonyár Julianna — Bonyár Samu perfelj. — hh.

Előadó: Szabokrszky Ferenc.

III. 179. Dózsa Pál Erzsébet s t. — Dózsa Pál János végr. — fo.

189. Mike Anna — Gruics József végr. — hh.

243. Schencz Miklós — Schencz Miklósné végr. — hh.

248. Baboss László — Benkő Ferencné végr. — hh.

249. Belus Lajos — Tuboly Viktor s n. végr. — hh.

251. Pitsch Lajos — Tuboly Viktor s n. végr. — hh.

261. Ratkovits Izsó — öz. Ratkovits Mihályné végr. — hh.

294. Délzalai takptár — Berk Anna végr. — mv.

295. Muttányánszky Anna s t. kérvényi ügye. — hh.

296. Szabó Márton Ferenc s t. — Takács Lőrinc s n. árv. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: Czigliányi Béla.

V. 157. Sági István s t. halált ok. súly. t. sért. — főt. kit.

Előadó: Nábrácsky Lajos.

V. 126. Rák Antalné s t. org. s család. — rend.

171. Illés Józsefné emberölés. — főt. kit.

Előadó: Varga Nagy István.

V. 180. Eilingsfeld József erősz. nemi köz. — főt. kit.

187. Stern László sikk. s magánokir. ham. — rmv.

188. Kis János s t. hamis tan. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi febr. hó 18. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Filch Antal.

III. 247. Verhás Sándor — Pécs szab. kir. város 25846 k. 45 fil.

313. Szajkon elhalt Glück Henrikné hagy. ügye.

356. Fuchs A. — Balárdi István végr.

Előadó: Tóthossy Béla.

V. 203. Hitzelberger György — Dr. Bencsik Ferenc 1997 k. 96 fil.

266. Polgár István — Füstös József s t. szerződ. hatályt.

293. Kerkápoly István — Varga Margit házass. felb.

III. 258. Metz Erzsébet — Schmidt Antal s t. tjog törl.

Előadó: Kaufmann Nándor.

V. 238. Nagyatádi takptár — öz. Bien Adolfné s t. 4684 k. 40 fil.

308. Szép László s t. — Weltner Jakab részvények kiad.

292. Somogy megyei takptár — Szabó Ferenc s t. 200 kor.

III. 268. Csanádi Imréné — ifj. Preller Nándor 200 kor.

368. Frank Miksa — Szücs Teréz s t. végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 306. Rasperger Ilona — Novák Ilona s t. ing. t.jog.
 350. Németh Jánosné s t. — Patai István kót. rész. kiad.
 352. Czvetkovits János — Tenninger Erzsébet válóper.
 369. Szabó Sámuel — Tóka Teréz s t. vagyon köz. mszűnt.
 III. 351. Bari András — Bari János s t. ing. teherm.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 204. Klósz Antal — Schwarz Márton s t. örök.
 239. Kremzir Károly — Gesellschaft für Betonbau Dies & Comp. 2500 frt.
 III. 270. Kratočila János — Szombathelyi Péter s t. végr.
 273. Kovács Jánosné — Marócsay Béni végr.
 315. Antalásits József s n. — Biber József s n. végr.
 343. Honig Imre — Török József végr.
 355. Belvárdi tejszövetkezet — özv. Horváth Ferencné végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 218. Dr. Lieber György — Horváth Ilona zjog bek.
 220. Nagy József s t. t.jog bek.
 221. Driesz Lajos — Szilágyi község felszól.
 233. Mausz Henrik — néh. Weber Jánosné t.jog bek.
 271. Kovács Sándor — Buchmann János zjog bek.
 326. Eizer János — Dr. Németh Arthur zjog előj.
 339. Karth Antal s n. — Hegedüs János s t. t.jog és zjog bek.
 342. Drucker és Róth cég — Holländer Mór végr.
 354. Baranek Mariska — Ilk Magdolna zjog bek.
 357. Tóth József s t. — Tóth Juli s t. végr.

Előadó: *Zsombokszky Ferenc.*

- III. 250. Simon Katalin — Dávid Róza s t. tlkvi ügy.
 310. Zserman János s n. — Szieberth Nándor végr.
 311. Singer Ferenc — özv. Katona Jánosné végr.
 312. Dr. Nagy Sándor — Kovács István zárlat.
 327. Csvencsik József — Kovács István végr.
 328. Futó István — Weltner Jakab végr. mszűnt.
 329. Peszmeg József — Weltner Jakab végr. megszünt.
 330. Peszmeg György — Weltner Jakab végr. mszűnt.
 353. Krum János — Csapó János végr.
 373. Stiegler József s n. — Banusz Márk s t. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 248. Pfeifer Imre suly, t. sért.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 156. Fehér István s t. lopás.

- III. 222. Borbély János suly, t. sért.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- III. 18 Obradó. ovics Mladonné sikk.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 225. Bandi István család.

252. B. Kovács János hamis eskü.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

244. sz.

végrh. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881: évi LX. t. c. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járás-bíróság 1901. évi V. III. 4. számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Kohn Katica javára Forray Agatha ellen 29 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 9 én fogatnatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1430 koronára becsült következő ingóságok, u. m. butorok, felszerelések és női ruhaneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 1901. évi V. III. 4. számú végzése folytán 29. kor. tőkekövetelés. ennek 1900. évi okt. hó 16. napjától járó 5% kamatai és eddig

összesen 22 kor 22 fillérben bíróilag már megallapított költségek erejéig **Pécsett Király-u. 1. sz. a. és Jókai-tér II. sz. a.** leendő eszközlesére 1901. évi február hó 25. napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pécsett, 1901. évi február hó 10. napján.

Lengyel József,
 kir. bírósági végrehajtó.

912. sz.

Ki. 1901.

A siklói járás főszolgabirájától.

Árlejtési hirdetmény.

A kéemesi körjegyzőséghez tartozó községek képviselő testületei részéről Kéemes községben

egy jegyzői lak építése

elhatároztatván, ezen építés biztosítására árlejtést hirdetek s határnapul

f. évi február 28. napjának d. e. 10 óráját

Kéemes község házához tűzöm ki.

Az építkezés a pécsi m. kir. államépítészeti hivatal által fölülvizsgált terv s költségvetés szerint 10232 kor. 69 fill. költséggel van előirányozva, de a kikialtási ár 10.000 koronában állapittatik meg.

Az árlejtésben részt venni szándékozók tartoznak a kikialtási összeg 10%-át vagy készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban letenni.

Az írásbelileg szerkesztendő ajánlatok az árlejtés napjáig elfogadhatnak, az ajánlatok közül választást azonban a kéemesi körjegyzőséghez tartozó községek képviselőtestületei részéről választott bizottság magának tartja fenn.

Az előírányzat s terv, valamint az árlejtési föltételek alulírott főszolgabirónál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Siklós, 1901. évi február hó 13-án.

Krasznay Mihály,
 főszolgabiró.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas”-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

- 1 kg. kávé nyersen 1 frt 12 krért
 1 „ „ „ Ma-
 nilla minőség, Cuba
 és Ceylon csak — 1 „ 36 „
 1 kg. gyöngykávé — 1 „ 50 „
 1 „ Cubakávé finom 1 „ 60 „
 1 „ „ „ legfin. 1 „ 80 „
 1 „ Mocca „ arabiai 1 „ 80 „
 1 „ Arany Jáva kávé 1 „ 80 „
 1 „ legf. pörkölt „ 1 „ 50 „

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező áron ajánl:
 1 liter jó rumot — — — — 50 krért.
 1 „ finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — — 90 „
 1 palack *Tipp-Topp* nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0-35 literes 50 kr., 0-7 literes 1 frt. — **Egyedül elárusítás a „fehér kakas”-nál.**

- 1 liter legfinomabb **Jamalkai rum** — 2 frt.
Cognac — 0-35 liter 55 kr., 0-7 liter 1 frt.
Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.
 Legfinomabb **orosz karaván thea**
 10 deka — — — — — 80 kr.
Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.
 „ „ „ kocka 1 „ 46 kr.
Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.
Liszt 00, kilója csak — — — — 14 kr.

1 kg. **padló-lakk**, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron** szerzhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.